

Руски амбасадор у Београду Александар Конузин био је у Дому Војске Србије страшно љут. Јер нико му се није насмешио после његовог ватреног излагања. Следећи дан огласила се једна наша странка саопштењем да је „екселенција Конузин својим наступом увредио Србију и грађане Србије”. Руски је амбасадор, наиме, упитао: „Има ли у дворани Дома Војске Срба?”

Теоретски му се на том питању нема шта замерити, јер у дворани је заиста и било доста странаца, од страних екселенција акредитованих у Београду, до странаца различитих безбедносних профила и провинијенције, од стручњака за проблеме глобалне безбедности до оних који су страшно забринути, јер се забога у Авганистану талибани и муџахедини не воле.

Па су баш сада дошли у Београд да онако, лежерно заваљени у фотеле уз све могуће fine дипломатске манире и финесе, мало прођаскају о свему томе. Без обавезе. Вероватно је све то и наљутило руског амбасадора, па се због њега наљутила једна наша странка.

Без љутње господо, у јуну 2007. амерички амбасадор у Београду Мајкл Полт гостовао је у Трећој београдској гимназији. На школском часу рекао је ученицима и професорима те гимназије „да САД подржавају одвајање Косова од Србије, да подржавају независност Косова, и да је он јако разочаран реториком српских високих политичких званичника када говоре о Косову”. Деца се нису смешила, поставила су екселенцији прилично шкакљива питања, понеки се професор насмешио, онако из куртоазије. Нити једна наша странка није тада реаговала неким саопштењем у којем би поставила питање не „о понижавању Србије”, већ о злоупотреби деце у политичке сврхе.

Неколико дана касније, на коктелу у истом Дому Војске Србије, где је амбасадор Конузин имао свој наступ, дакле на коктелу приликом отварања америчке војне канцеларије у Београду, амерички амбасадор Мајкл Полт је присутним официрима Војске Србије поновио скоро све оно о Косову што је рекао и деци у Трећој београдској

гимназији. Наравно, официри нису деца да постављају шкакљива питања о тој теми, ипак је то Дом Војске и госта треба поштовати. Па су сви били раздрагани и многи су се смешили екселенцији Полту. Зачудо, сутра се није огласила нити једна политичка странка да мало приупита екселенцију како то он јавно заговара сецесију дела територије Србије у Дому Војске Србије?

Причамо о неправедном свету и двоструким аршинима које тај свет примењује на нама, а управо код нас неки гаје двоструке аршине.

Дакле, Кфор и Еулекс су довели полицајце и царинике на прелазе Јариње и Брњак. За Приштину је то сада завршена прича. За НАТО, Кфор и Еулекс, такође, јер генерални секретар НАТО-а је у Приштини лепо рекао „да нема повратка на старо”. Уколико Србија не предузме неке одлучније мере ово ће бити и тренутак краха наше стратегије око Косова. Долази тренутак истине и суочавања. Да ли се око Косова водила искрена политика, да ли се водила права политика, аматерска политика или политика куповине времена и заборава? Сада нема правдања „да су нас преварили, да смо очекивали ово или оно, да су за Србију једнострано потези неприхватљиви, да смо упозорили Европу да може доћи до егзодуса српског народа са Косова, да је све то претња светском миру и да такав једностран случај отвара могућност сличног понављања другде у свету”. Било би добро када би се већ једном престало са таквим саопштењима. Јер Европа ће нам рећи „шта нас брига за могући егзодус Срба са Косова, то је ваш проблем, они ће прво доћи код вас у централну Србију, а не код нас у ЕУ”.

Пре неколико дана, финансијски пред банкротом и у сталним штрајковима, у великој државној кризи, држава Грчка је упозорила Турску да ће сваки војни чин Турске против Кипра, чланице ЕУ и УН, бити у Грчкој третиран као војни напад на Грчку. Да се одмах разумемо, ја нисам заговорник директног војног сучељавања са НАТО-ом, али ако министар унутрашњих послова господин Ивица Дачић каже да и Србија може блокирати административне прелазе, на пример Мердаре, онда урадите нешто. Јер најавили сте мере Владе Србије. Пустите те силне јавне апеле, кога они више занимају, Хашим Тачи нам уверљиво показује шта он о томе мисли. Постоји ли интифада на српски начин?

И шта ће бити даље? Ништа, оклопна и инжењеријска возила Кфора разбиће те барикаде на северу Косова. А административна линија постаће права граница. Волео бих да грешим, јер ја сам за ЕУ без граница ...

(Политика)